

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

50. De donis factis à sponsæ. Idem est de donis, quæ socer nurui concessit, & largitus est. Ex p. 11. tr. 4. & Misc. 4. res. 29. p. 360.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Theologos pro Iurifconsultis adducam; & hi sunt præcipue Sanchez *de matr.* l. 6. disp. 26. Molina *rr.* 2. disp. 430. & Castrus Palaus *tom.* 5. disp. 1. punct. 13. §. 1. Martinus Perez *de matrim.*

7. Dico itaque, quod cum consanguineus, vel amicus sponsi, utriusque scilicet sponso, & sponsæ donat, non est difficultas utriusque acquiri, & inter utrumque esse donatum diuidendum, satis enim donans suam voluntatem expressit, aliàs si vni tantum veller donatum explicari, non utriusque coniunctum donatum concederet.

8. Similiter idem est si donans vni tantum ex sponso, sibi que consanguineo donaret, ei tantum acquireretur, nisi aliter de donantis mente constaret, quia tunc pro donatario adest ipsius donationis, & consanguinitatis præsumptio: neque hanc præsumptionem infirmat, esto sit donans utriusque sponsi consanguineus in eodem gradu, satis enim est, quod sit donatarij consanguineus, ut pro illo tantum sit præsumptio.

9. Verum si nulla ex supradictis causis existit; sed sola adest consanguinitas sponsi, dubitant Doctores, an eo casu donatio facta sponsæ acquiratur sponsæ, vel potius acquiratur sponso, & sponsæ solus usus concedatur: cui dubitationi breuiter respondeo, Verus, & probabilis esse sponso acquiri, cuius contemplatione sponsæ donum factum est, nam cum consanguineus sponsi ob fauorem, quem suo consanguineo præstare intendit, eius sponsæ donet, ea donatio potius censenda est fieri sponso, quam sponsæ. At si sponsæ non solum usus, sed dominium donati concederetur, integrè ea donatio in fauorem sponsæ fieret, & nullo modo saltem immediate in sponsi fauorem.

Et hæc omnia auctoritate Iurifconsultorum confirmavit Sanchez, Molina, Palaus, & Perez *loc. cit.*

RESOL. L.

De donis datis à sponso sponsæ. Idem est de donis, quæ sponso nuptiarum concessit, & largitus est. Ex part. 11. tit. 4. & Misc. 4. Ref. 29.

§. 1. Diximus de donis factis à consanguineis, vel amicis, nunc dicendum est de donis factis à sponso sponsæ, quando non constat de animo donantis; Molina *tract.* 2. *disputat.* 290. §. 4. *dubium*, tener ea omnia, quæ sponso siue de præsentibus, siue de futuro sponsæ mittit, censenda esse missa, ut sponsa ornatio ad virum accedat, atque ad eam honorandam, animique affectum illi ostendendum, qualiter matrimonij tempore sit ab eo tractanda; non ut dominium earum rerum ad eam pertranseat: nam donatio numquam præsumi debet, quoties ex alia causa, quam donationis intelligi potest collatum, ut tradit Glossa l. *cum quis ff. si cert. pet.* & pluribus firmat Gregor. *leg.* 36. *verbo bienes tit. 12. part. 5. Mascard. de probation. conclus.* 555. At in præsentibus ex prædictis causis relatis præsumi possunt collata, quæ à sponso sponsæ mittuntur, non igitur præsumenda sunt donata. Secundo, in his, quæ traduntur gratia tradentis, non præsumitur donatio *leg. si ut certo §. si duobus si commodati*; at sponso gratia sui mitti sponsæ munera, tum ut ad ipsum ornatio accedat, tum ne ipse vilis, & auarus reputetur.

2. Verum mihi magis placet opinio Castrus Palai *com.* 5. *disput.* 1. *punct.* 13. n. 3. & Sanch. *lib.* 6. *disp.* 25. num. 18. afferentium in hoc casu distinguendum, aut munera, quæ mittit sponso sponsæ, sunt ita exigua, ut si constante matrimonio darentur, censerentur

donata, & non commodata, vel sunt ita magna, & pretiosa, ut si darentur constante matrimonio, non censerentur donata, sed illorum vsum commodatum, eo quod non ad communem vxoris ornatum, sed ad singularem, & extraordinariam deseruiant. Si munera prioris sint generis, præsumenda sunt donata, si posterioris.

3. Et ratio huius distinctionis est, quia hæc munera mittuntur à sponso sponsæ in signum amoris, & testimonium qualiter constante matrimonio ab eo tractanda sit, ut ipse Molina fatetur; at si solum vsum, & non dominium muneris cuiuslibet exigui concedit, signum exigui amoris præbet, & testimonium manifestum asperitæ constante matrimonio esse sponsam tractandam: Quæ ratio non procedit in muneribus pretiosis, & quorum dominium constante matrimonio non conceditur, sed solus usus confirmo, si munera, quæ mittuntur à sponso eius generis sunt, ut & constante matrimonio necessaria reputentur sponsæ ad eius communem, & decentem ornatum, cum hæc maritus vxori concedere tenetur, præsumendum est concessa tempore sponsalium anticipatè voluisse concedere.

4. Nota tamen, quod si in aliqua Provincia adesset consuetudo, ut ea quæ sponso mittit, etiam pretiosa sint, non repetantur, censenda est sponsæ ea donare cum mittit, quia præsumendum est mittere secundum Regionis consuetudinem, cum aliud non exprimit.

5. Immo plus addit Sanch. l. 6. *disp.* 25. num. 17. nempe idem esse dicendum, quando mittuntur munera à sponso, quorum nulla est consuetudo ut mittantur, vel mittuntur abundantiora & pretiosiora, quam sit consuetudo; eo namque ipso quod præter consuetudinem munera sponso mittit sponsæ, donare censendus est, argum. l. *donare ff. de regul. iuris.*

6. Sed optimè contra illum hoc non admittit Castrus Palaus *com.* 5. *disp.* 1. *punct.* 13. §. 1. num. 4. nam hæc doctrina euerit conclusionem ab ipso superius positam, afferentem munera pretiosa commodata, non donari, quia in horum solius usus concessione abundè liberalitas exercetur.

7. Facilius tamen videtur probandum, quod n. 13. Sanchez subiungit, munera à sponso missa pretiosi donata, si sponsa ei aliqua mittit, quia adest præsumptio remuneratiois argum. l. *si verò non remunerandi §. inde Papinianus ff. mandati*. At debet constare sponsæ animo donandi mittere, eaque sponsum non satis remunerari solo vsum pretiosorum concessa.

8. Obseruandum est etiam, quod ea quæ superius diximus de muneribus missis à sponso sponsæ, idem dicendum esse de donis, quæ locer nuptiarum concessit, & largitus est; quod probat Sanchez *num.* 29. & Palaus n. 9. quibus adde Gutierrez *in quest. præd. lib.* 2. *quest.* 10. num. 1.

RESOL. LI.

De vestibus, & ornamentis datis sponso à sponso nuptiarum? Et sup. hoc tria tempora distinguuntur, ante nuptias, nuptias, & post nuptias? Et tandem concluditur, quod circa hoc maxime est attendenda consuetudo? Ex part. 11. tit. 4. & Misc. Ref. 30.

§. 1. Magna difficultas est inter Doctores: An vestes, & ornamenta muliebria à marito vxori data, irremediabiliter acquirantur vxori? Bartolus *in leg. si mulier §. si vir ff. de donat. inter vxorem & vxorem*